

0326 – 26. mars

Kristus har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse, idet han ble en forbannelse for oss. Gal 3: 13.

Tenk om dette budskapet virkelig fikk innta hjertene våre! For en forsmak på himmeriket det ville gi oss. Tenk for en usigelig, ja, en evig og urokkelig trøst! Vi ville kunne avvise all helvetes makt, og i all vår egen ynkelige svakhet likevel triumfere og rose oss i Herren.

For, tenk for et budskap dette er, for et bilde som rulles opp for oss her! Kristus ble en forbannelse!

At Kristus, Guds egen Sønn, ble en forbannelse, er underlige og sterke ord. Men det er en umåtelig sterk trøst, hvis en tenker over dette. Legg merke til hva dette innebærer! Jo, at Kristus har båret hele lovens forbannelse. Men denne var så stor at apostelen altså sier han ble en forbannelse. Ble helt og holdent bare forbannelse. Ble ikke bare overdekket med mye forbannelse, men så totalt neddyngnet med forbannelse at han rett og slett kunne kalles en forbannelse.

Nå, synes du dette er svært så underlig tale? Så se at det er akkurat det samme som Johannes sier: «Se! Guds Lam, som bærer bort verdens synd!», noe vi hører synges hver gang vi kneler ved Jesu nattverdbord. Der mottar vi hans legeme og blod, som han selv sier ble «gitt» og «utgytt til syndenes forlatelse».

Og det samme er det vi leser i Jes 53: «Herren kastet alle våre synder på ham», «Han bar deres synder». Derfor er dette et ord vi aldri kan grunne nok på; at Kristus ble en forbannelse.

Det andre vi skal legge merke til i dette skriftstedet, er ordene for oss – for oss, for oss! På disse ordene; for oss, ligger selve kraften i budskapet. For sin egen del behøvde så visst ikke Kristus bli en forbannelse. For han var i seg selv fullkomment uskyldig, hellig og rettferdig. Men at han ble en forbannelse, det kom av at han tok på seg våre synder.

Etter loven skulle enhver morder henges på forbannelsens tre. Derfor måtte også Kristus etter loven henges på forbannelsens tre. For han hadde trått inn i en synders og morders skjebne. Ja, han hadde tatt på seg å være alle syndere og mordere tilsammen. For vi er alle sammen syndere og mordere innfor Gud. Derfor måtte Kristus være innfor Gud det som vi er; syndere, mordere, ugjerningsmenn, som det står skrevet: «Han som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss».

Og på denne måten ble Kristus innfor Gud den aller største synder som noen gang hadde levd, eller kommer til å leve på jorden. For idet han er et offer for hele verdens synder, er han nå innfor Gud ikke uskyldig og uten synd, som Guds Sønn i himmelen.

Nei, nå er han en synder, som også en liten stund ble forlatt av Gud. Han bærer på sin rygg Paulus' synder, han som var «en spotter, en forfølger og en voldsmann». Og Peters synder, han som fornektet sin Herre. Davids, som drev hor og myrdet. Ja, mine og dine synder, og hele verdens.

For alle de synder som du og jeg og alle sammen har gjort – og daglig gjør – er i så stor kraft og guddommelig alvor lagt på Kristus, Guds Offerlam, som om han selv skulle ha gjort alt sammen. Så virkelig er de blitt Kristi egne synder.

Sannelig, enten må våre synder virkelig være Kristi egne synder, eller også vil vi være evig fortapt!

Og legg merke til at akkurat dette at Kristus så fullstendig tok våre synder på seg, som om han selv skulle gjort dem. At alt det han gjorde og led skjedde så fullkomment i vårt sted, som om vi selv hadde gjort det, –. Dette var det Paulus tenkte på da han sa: «Han som ikke kjente til synd, gjorde Gud til synd for oss, for at vi skulle bli Guds rettferdighet i ham». Og videre. «Vi har gjort det klart for oss: Når én døde for alle, da døde alle!»! Av dette skjønner vi hva disse ordene «for oss» betyr, når han sier «Kristus ble en forbannelse for oss».

I kraft av Faderens råd fra evighet av, om forsoningen, og i sin usigelige barmhjertighet har Kristus foretatt et særdeles nådefullt bytte med oss: Det vi hadde; som var synden, forbannelsen og døden, – tok han på seg. Og det han hadde, men vi manglet; rettferdighet, liv og salighet, – det gav han oss.

Men det kostet virkelig vår kjære Herre svært mye, sterke rop og tårer, svette og blod, da han ble til en forbannelse. Men slik skulle det skje, og han kom herlig gjennom det.

Og nå sier altså apostelen at Kristus ved dette har kjøpt oss fri fra lovens forbannelse. Han sier ikke: Skal kjøpe oss fri, – f. eks. når vi blir mer kristelige og hellige, har fått en større tro osv. Nei, han sier han «har kjøpt oss fri» – nettopp den dagen og de timene da han ble en forbannelse for oss.

Her ser vi selve grunnlaget for at de største synderne, når de kom til Jesus for å søke nåde, og bli hans egne i hele sitt liv, straks fikk nåde. Og de ble mottatt som om det ikke fantes noen lov, som om de aldri hadde syndet.

Her er grunnlaget for at vi alle, når vi på samme måten kommer til Jesus, straks blir rettferdige og frelst. Det skjer straks vi ved troen mottar vår store, evige rettferdighet – som er gitt oss. Og som har stått – og står – ferdig, og venter på oss.